

Velikonoce 2013

v kostele sv. Tomáše

Příležitost ke svátosti smíření bude od pondělí 25. 3. 2013 do středy 27. 3. 2013 vždy od 14 do 18 hodin.

Na Zelený čtvrtek (28. 3. 2013) a Velký pátek (29. 3. 2013) se bude zpovídat již jen od 14 do 16.30 hodin. Během obřadů Svatého třídní se zpovídat nebude.

Mimo to je v našem kostele příležitost ke svátosti smíření vždy 45 minut před začátkem každé bohoslužby.

Zelený čtvrtek, (28. března 2013)

- ranní mše svatá odpadá
- v 9.00 hodin začíná v katedrále na Petrově Missa chrismatis - pontifikální mše spojená s žehnáním olejů a obnovou kněžských slibů
- v 17.30 hodin bude v našem kostele mše svatá na památku Poslední večeře
- po skončení obřadů bude kostel otevřen pro soukromou adoraci v „Getsemanské zahradě“ do 21.00 hodin

Velký pátek, (29. března 2013)

- den přísného půstu
- ranní mše svatá odpadá
- v 15.00 hodin bude v našem kostele pobožnost křížové cesty

- v 17.30 hodin začínají velkopáteční obřady; zpívá Svatotomská gregoriánská schola
- po skončení obřadů bude až do 20.00 hodin v kostele probíhat soukromá adorace u kříže

Bílá sobota, (30. března 2013)

- ranní mše svatá odpadá
- kostel bude otevřen pro soukromou adoraci u „Božího hrobu“ od 9.00 do 16.00 hodin
- obřady velikonoční vigilie začínají ve 21.00 hodin na prostranství před kostelem žehnáním ohně (prosíme, přineste si svíce opatřené kornoutem proti okapávání vosku)

Zmrtvýchvstání Páně, neděle (31. března 2013)

- bohoslužby budou v obvyklém nedělním pořádku, tedy v 7.45 latinská, v 9.00 se zpěvem chrámového sboru, v 11.00 a večer v 19.30 hodin
- na konci každé mše svaté bude tradiční žehnání pokrmů

Pondělí velikonoční, (1. dubna 2013)

- bohoslužby budou podle nedělního rozvrhu
- mši svatou v 9.00 hodin oslavuje P. Petr Zelinka SDB

7

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Nyní tedy nastupujeme na společnou cestu: Biskup a jeho lid.
Je to cesta bratrství, lásky a vzájemné důvěry.*

Papež František

Úvodní slovo

Uznávám, že čeho moc, toho příliš, bez ohledu na dobrý úmysl – a proto je tento úvodník poslední, v němž píšu o papeži, byť pro nás ještě dlouho bude docela „neokoukaný“.

Už jeho první pozdrav Svatopetrskému náměstí byl možná akordem předznamenávajícím celou symfonii: „Bratři a sestry, dobrý večer!“ Určitě se nemusíme strachovat o jeho zbožnost, v tu chvíli ale zřejmě zdravil všechny svoje ovečky, nejen ty věřící. A tak

můžeme-li obrazně říct, že z pohledu sedmasedmdesátiletého Svatého otce Františka jeho pontifikát bude už životním večerem, pak doufejme pro nás všechny – dobrým ... !

Těch prvních pár dnů od volby ovšem nebylo žádným podřimováním. Nový papež stihl obejít leccos z běžného vatikánského ceremonielu a navíc – překvapivě vitálně - navodit atmosféru srdečné radosti. Ale já se přiznám, mě si nejvíc získal při své první mši na závěr konkláve v Sixtinské kapli. Svou homilii totiž nepronášel - jako všichni jeho předchůdci – z papežského

trůnu, vsedě a s mitrou na hlavě, nýbrž vstal a postavil se k ambonu jako jeden každý farář při kterékoliv mši na světě. A protože se v tu chvíli navíc ztratily desky s jeho kázáním (našly se pod evangeliářem), začal mluvit spatra. Tím, jak mluvil a hlavně co říkal, dosáhl jevu, který i znalci vatikánských podivuhodností museli považovat za zázrak: Ani jeden kardinál neusnul.

Ale protože vy, milí skeptičtí farníci svatotomští, hned tak něco za zázrak neuznáte, mám ještě pádnější nevyvratitelný důkaz. Když totiž papežovo kázání skončilo, podíval jsem se na hodinky: Věřte nebo ne, délka první Františkovy papežské homilie byla - sedm minut!

A proto: Habemus papam – aleluja!

Váš farář Petr Vrbacký

P.S. V postě se „aleluja“ neříká ...

Informace

Aktuální dění ve farnosti

- Upozorňujeme, že v noci mezi Bílou sobotou (30. 3. 2013) a Velikonoční nedělí (31. 3. 2013) dojde ke **změně času na letní** – hodinky se posunou o jednu hodinu dopředu!
- **Ve středu 27. 3. 2013** na letošní poslední dětské křížové cestě se děti

jako každoročně budu střídat v nesení kříže i svíci. Prosíme o hojnou účast i včasný příchod dětí a rodičů do zákristie – nejpozději v 16.55 hodin!

- **První dětská mše svatá** po Velikonocích ve středu 3. 4. 2013 bude na konci spojena s malým agapé (pohoštěním) v zákristii. Srdečně zveme k účasti, počínaje velikonočním programem přede mší svatou.

Z farní charity

Vážený přítel,

toto 7. číslo Tomáška budete mít k dispozici na Květnou neděli, tedy na začátku Svatého týdne. Boží hod velikonoční letos oslavíme 31. 3. 2013, je to neděle po prvním jarním úplňku (ten nastane v noci z 27. 3. na 28. 3.).

Vrcholící postní doba byla letos zvláštní volbou nového papeže. S věřícími na celém světě s radostí a nadějí přijímáme nového Svatého otce Františka a modlíme se za něj.

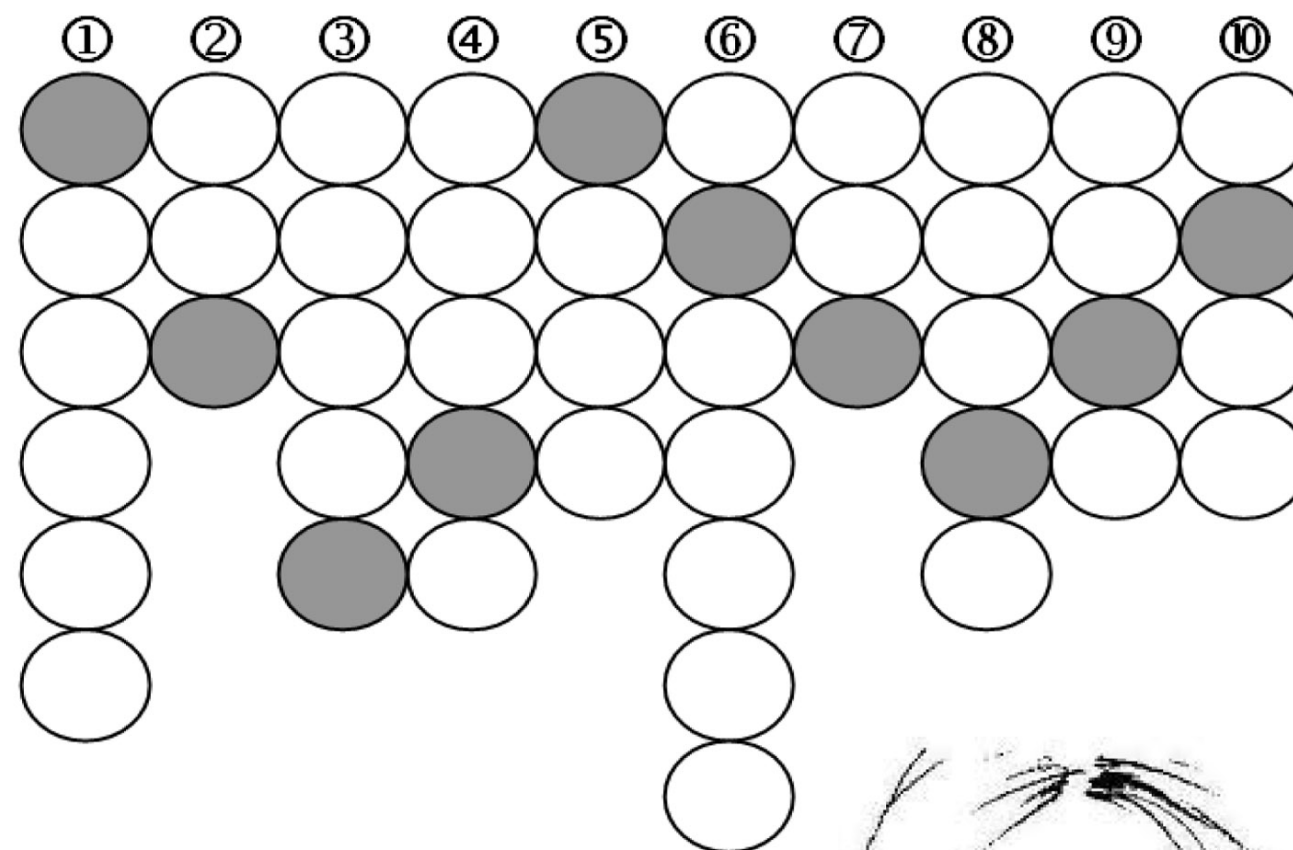
Díky za vaše dary

Z vašich štědrých příspěvků do charitní pokladničky jsme zaslali:

Sdružení pěstounských rodin na projekt Dům na půli cesty	3 000 Kč
Likvidaci Lepry na nákup léků pro malomocné	3 000 Kč

PRO STARŠÍ

KŘÍŽOVKA. V těchto dne slavíme _____.

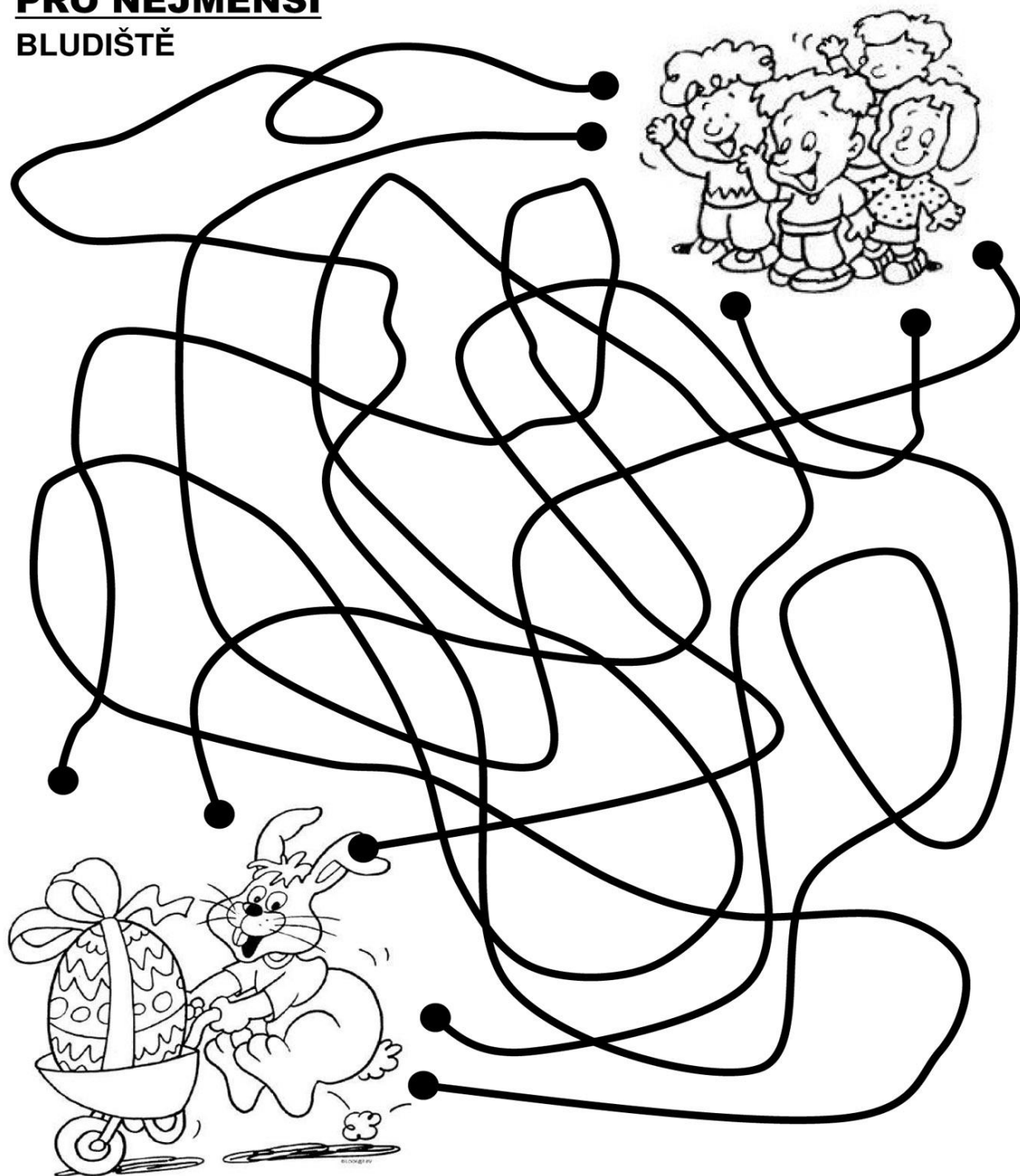
- svátky narození Ježíše Krista
- stavitel archy
- muž, původním jménem Šavel
- chlapec, který přemohl Goliáše
- Ježíš nesl na ramenou
- hora, na které byl Ježíš ukřižován
- nejmladší z apoštolů
- muž, který pomohl nést Ježíši kříž
- zvířata, která pásli pastýři
- apoštol, první papež

Klára Špunt Zelinková

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ BLUDIŠTĚ

Abyste očištění a připraveni postem s radostí otevřeli svá srdce Kristu, který pro nás trpěl a zvítězil nad smrtí, aby ve vás velikonoční radost zůstávala ve dnech svátečních i všedních, to vám přejí a vyprošují

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Na světě budete mít trápení, ale důvěřujte, já jsem přemohl svět.

J 16,33

Když člověku přibývají roky, zamýšlí se nad svým životem a hodnotí výsledky svého snažení. Někdy je v té době nemocný, a proto má víc času, aby vzpomínal na způsob svého rozhodování a hodnotil výsledky. Když chce být objektivní, nemůže minulé rozhodování hodnotit na základě vědomostí, které má v současné době, ale musí si ujasnit, jaké byly okolnosti ve chvíli jeho rozhodování a jaký byl motiv konečného rozhodnutí. Každému z nás je dnes jasné, že měl někdy v minulosti jednat jinak, než jednal. Ale tato skutečnost nás nemá zbavovat snahy v současnosti jednat co nejlépe. Všechno, co v minulosti bylo, musíme svěřit Božímu milosrdenství, prosit o odpuštění a o sílu žít co nejdokonaleji. Když věříme v Boží dobrotu a Boží

lásku k nám, podaří se nám získat vyrovnanost a vnitřní jistotu.

I když rodiče na svých dětech a vnucích vidí, že se hodně vzdálili od toho způsobu života, ke kterému je oni vedli a který oni sami žijí, nemá je to naplňovat pocitem beznaděje a deprese, ale mají spoléhat na Boží dobrotu a velkorysost. Věříme, že Bůh uzná a ocení všechno, co člověk dobrého ve svém životě vykoná. On je spravedlivý a milosrdný. Pouze on ví, co probíhá v duši člověka, jaké má úmysly, jak využívá toho, co dostal, jak se snaží žít podle svého svědomí a Desatera. Je možné, že on pozitivně zhodnotí i to, co my lidé pokládáme za malicherné, anebo za zbytečné.

My všichni můžeme prospívat lidem, kteří kolem nás žijí, svými modlitbami a také svým způsobem života. Nikdy nevíme, kdo nás posuzuje, hodnotí a koho svým životem ovlivňujeme. Máme proto žít tak, abychom měli ve svědomí jistotu, že jsme jednali správně a vědomě se neprovinili proti Bohu ani proti lidem.

Když budeme naplněni důvěrou v působení Boží prozřetelnosti v našem životě a když budeme věřit, že všechno, co prožíváme, má smysl a hodnotu pro věčnost, nebudeme nikdy propadat pocitu beznaděje, ale budeme naplněni optimismem, kterým budeme ovlivňovat lidi, se kterými se budeme stýkat.

o. J. Šik

KÁBUL zblízka

V letech 2007-2008 se Radek Voříšek zúčastnil realizace projektu *Breaking the Circle - (česky Rozbití kruhu)*. Projekt, podporovaný EU, měl za cíl vybudovat v Kábulu buňku pomoci drogově závislým a vyškolit místní lidi pro tuto práci. Otiskujeme po částech jeho postřehy z těchto cest.

TÁTA A SYN

Osm dní šli přes hory. Otec a syn. Oba závislí na opiu. Táta desítky let a jeho šestiletý syn sedm let. Už jeho máma v těhotenství opium pravidelně kouřila. Zoufalství rodiny muselo být tak neúnosné, že muž s chlapcem vyrazili pěšky přes hory do kábulské psychiatrické kliniky. Po cestě sháněli a brali opium, aby vůbec mohli dojít. Cesta jako útěk před smrtí, ale s koncem nejasným. Potkáváme se s nimi, jsou hubení, unavení, ale s nadějí v očích. Zanedlouho dostává syn absták. Pláče celý den. Ve chvílích, kdy má křeče, ho silně bolí přirození. Pokoušíme se ho utiřit, necháváme jej troubit v autě klaksonem, kroutit volantem. Pomáhá to, ale jen chvílemi. Pak začíná trpět záchvatem abstinčního syndromu otec. Šedne, třese se, oči zoufale těkají. Přicházejí křeče.

A to je příležitost, pro místní personál, aby nám ukázal, jak účinně dovede od abstáku pomoci. Přichází lékař – specialista, zkušeným okem zjišťuje stav pacienta a pronáší expertní řešení: „SEDM!“ Muž je svlečen a uzavřen do malé kóje, která nemá strop. Zřízenec napumpuje sedm kbelíků studniční vody a lije jeden po druhém pomalu shora na pacienta. Po pátém kbelíku se v křiku pacienta dá rozeznat, že už je mu dobře, absták zmizel. Jako odborníci musíme uznat, že metoda je vysoce účinná. Co by na ni řekli evropští klienti, neodvážíme se hádat.

Aby tu mohli zůstat, aby se mohli léčit, musejí na to mít. Péče něco stojí a ti dva na ni nemají. My taky ne. Pokoušíme se nastalou situaci řešit a čas plyne. Absták je tu znova a žene oba k zoufalství. Nakonec táta sežene na oddělení pro odvykání od jiného pacienta nějaké drogy a oba si je aplikují. Úleva. Na chvíli.

Další den se podaří najít sponzora, který v hotovosti platí léčebný pobyt na soukromé klinice. Lepší péče, nesrovnatelně lepší prostředí. Jsme dojati.

Sponzor, místní člověk, je štědrý. A bohatý. Své peníze získal v obchodě s drogami.

Radek Voříšek

Povídka

V hodině náboženství si vyprávějí o událostech Zeleného čtvrtku. Poslední večeri a ustanovení svátosti eucharistie už probírali minule. Dnes paní katecheta líčí Ježíšovu nezměrnou osamocenost a úzkost, když se modlil v Getsemanské zahradě. Zdůrazňuje, že Pán Ježíš velmi dobře věděl, co všechno bude muset vytrpět a přesto ke své prosbě: „Otče, odejmi ode mne tento kalich,“ hned dodává: „... ale ne má, Tvá vůle se staň.“ Radim už to nemůže vydržet: „To já bych do toho teda nešel! A co by se pak vlastně stalo? To bychom všichni skončili v pekle?“

Teď se zapotí paní katecheta (byť ne krví) a rozvážně volí slova: „Na tohle ti nikdo z lidí neodpoví, je mnoho tajemství víry, vždyť jinak by to nebyla víra, ale jistota.“ Pak se zhluboka nadechne. „Ale víš, něco takového se ani stát nemohlo. Pán Ježíš byl člověk jako my, trpěl bolestmi, strachem z ponížení a smrti tak jako každý člověk. Ale také to byl Syn Boží a chtěl vždy udělat to, co si přál jeho tatínek – Bůh Otec – protože věděl, že je to dobré.“ Radim jí prudce skočí do řeči: „Tak on teda musel poslechnout?“ S poslušností má

kluk své neblahé zkušenosti. „Inu, jistě se setkáš s větou: ... *byl poslušný až k smrti* ... , ale na prvním místě myslím nebyla ani tak poslušnost jako Ježíšova veliká láska k nám. Pán Ježíš věděl, že my lidé jsme se vlastní vinou dostali do obrovského průšvihů (*Radim by určitě použil jiný výraz*) a taky věděl, že nám může pomoci jen on.

Tak do toho šel – jak ty říkáš. Protože nás má nesmírně rád – tebe, mě, Ondru, Marjánku, Honzíka, Marka, Terezku, prostě všechny lidi na světě. Miluje nás mnohem víc, než si umíme představit.“ Kluk mlčí, jen oči prozrazují, že si to snaží v hlavě poskládat. „Jednou budeš mít někoho tolik rád - možná, že máš už teď, že bys pro něho udělal i to, co by tě stálo hodně úsilí, nepříjemností, možná i trápení a bolesti. V tomhle se můžeme Pánu Ježíši přiblížit.“

Crrrrrrr. Se zvoněním vždy nakoukne do třídy paní uklízečka. Její obligátní: „Tak už končíte?“ zní dnes ještě nevrleji než obvykle. Děti si uklízejí věci - tedy co nejrychleji je šupnou do aktovky – poslední páteční hodina je poslední páteční hodina. Jejich „nashledanou“ se ozývá už zpoza dveří. Jen Radim pomalu přistoupí ke katedře: „Myslím, že někoho takového mám.“

Marie Sojka Veselá